

Їх слава буде пломеніти...

„...Нас тут триста, як скло,
Товариства лягло...“

Т. ШЕВЧЕНКО.

Я перед сном Олегові-синкові,
За давнім звичаєм своїм,
Не фантастичні вигадки казкові,—
Про нашу дійсність правду
розповім.

Триста древніх боронили прохід
В скелях гір, в ущелині малій,
І спинили орд ворожих похід
На порозі рідної землі.

Мужньо, гордо бились з
чужаками,
Поки впав останній з вояків,—
Слава їх пережила віками
Й буде жити сотнями віків.

Не цвіли ще яблуні духмяні,
Не пишались вишнями сади,
Як рушали юнаки-кияни
Боронити села і хати.

Триста їх, як цвіт рясний,
весняний,
В снігових заметах залягло:
В їх серцях одне палке
бажання
В лютий холод полум'ям цвіло:

Захистити Матір-Україну
Від орди червоних москалів:
Триста їх—спинили орд лявіну
На порозі рідної землі.

Крути, Крути! Вас нам
не забути:
В мільйонах українських серць
Ще тисячоліття буде пломеніти
Ваш славетний, мужній,
героїчний герць.

Мужньо, гордо бились
з чужаками,
Поки впав останній з юнаків...
Слава їх пережила роками,
Й буде жити тисячі віків!

Я перед сном Олегові-синкові,
За давнім звичаєм своїм,
Не фантастичні вигадки
казкові,—
Про героїчні Крути розповім...

Харків, 29 січня 1942.